

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/173/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124218774
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124218774.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci: oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 právne zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín IČO:47 234 679 proti povinnému: A. B., nar: 9.2.1976, trvale bytom A. C. XXXX/XX, XXX XX D. o vymoženie 7.003,43 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, exekúcia vedená súdnym exekútorom Mgr. Jozef Deák, so sídlom exekútorského úradu Horná, 97401 Banská Bystrica, IČO: 42 196 477, ktorý ju vedie pod sp. zn. 367 EX 75/24 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a

II. Súd p r i z n á v a oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 158,88 Eur

odôvodnenie:

1 Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 13.12.2023 domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 7.003,43 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, na základe vykonateľného exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý bol vydaný v upomínacom konaní, pod sp. zn. 25Up/1886/2023 zo dňa 13.12.2023. Poverením zo dňa 02.02.2024 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mgr. Jozef Deák, so sídlom exekútorského úradu Horná, 97401 Banská Bystrica, IČO: 42 196 477, ktorý ju vedie pod sp. zn. 367 EX 75/24.

2. Dňa 29.03.2024 súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. V podaní súdny exekútor uviedol: „Dňa 05.02.2024 poverený súdny exekútor vydal Upovedomenie o začatí exekúcie 367EX 75/2024, ktoré bolo povinnému doručené dňa 26.02.2024 prostredníctvom Slovenskej pošty ako aj do aktívnej elektronickej dátovej schránky povinného E0006818867. Ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť dôvodný a musia v ňom byť uvedené skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“Ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“ Dňa 12.03.2024 bolo súdnemu exekútorovi doručené podanie povinného označená ako „Návrh na zastavenie exekúcie“ zo dňa 11.03.2024. Dňa 12.03.2024 bolo súdnemu exekútorovi doručené podanie povinného označená ako „Návrh na zastavenie exekúcie“ zo dňa 11.03.2024. Na základe vyššie uvedeného súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica

predkladá návrh povinného na zastavenie predmetnej exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a žiada, aby okresný súd v predmetnej veci vydal rozhodnutie,“

3. Povinný návrhom zo dňa 11.03.2024 navrhuje zastavenie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - platobný rozkaz, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS, nakoľko vyšší súdny úradník, ktorý vydal daný exekučný titul nemal právomoc na rozhodovanie. Podľa jeho názoru nárok bol priznaný na základe formulárovej zmluvy. Povinný poukázal, že v štádiu vydávania platobného rozkazu musí súd ex offo skúmať povahu zmluvných podmienok, čo má podľa súdneho dvora zabezpečiť jedine sudca, ktorým vyšší súdny úradník nie je. Nesúhlasí s tým, že jeho čistý príjem 3.235, Eur ktorý sa uvádza v tlačive zmluvy o úvere nezodpovedá skutočnosti. Povinný podporne poukazuje na závery Súdneho dvora Európskej únie vyjadrené v rozsudkoch C-448/17, C-618/10, C-168/05 a C-243/08, ktoré pojednávajú o otázke výkladu Smernice 93/13/EHS o zabezpečení zvýšenej ochrany spotrebiteľa spôsobom, keď súdy v jednotlivých členských štátoch Európskej únie postupujú tak, aby boli ex offo preskúmané nekalé zmluvné podmienky. Zároveň zdôrazňuje aplikovateľnosť nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 324/2021, v ktorom sa konštatuje, že „pre súdny dvor nie je rozhodujúcou okolnosťou, spôsobilou zvrátiť záver o nenaplnení cieľov smernice 93/13/EHS, či spotrebiteľ možnosť podať odpor využil alebo nevyužil, keďže právna úprava Slovenskej republiky vyvoláva nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ odpor nepodá“. Povinný poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 2Cdo/122/2020, cit. „Uvedené zohľadňuje aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí vo veci týkajúcej sa spotrebiteľa, ktorý žiadal vydať bezdôvodné obohatenie rovnako až po skončení exekučného konania vedeného na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu vyslovil, že spotrebiteľ je oprávnený domáhať sa preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok, resp. spôsobilosti exekučného titulu v ktoromkoľvek konaní. Pričom mu musí byť poskytnutá súdna ochrana v podobe preskúmania týchto podmienok. Vzhľadom na to, že neexistuje právna úprava, ktorá by obmedzovala resp. ohraničovala, kedy sa žalobca môže domáhať preskúmania exekučného titulu, súd je povinný k tomuto preskúmaniu pristúpiť ex offo, a to aj v prípade, že sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, bez ohľadu na to, v ktorom štádiu konania sa tejto ochrany domáha.“

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 27.03.2024 uviedol, že nesúhlasí so zastavením exekúcie, pretože povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti, resp. výške nároku oprávneného. S ohľadom na uvedené konajúci súd, tým že vydal rozhodnutie aplikoval právo, ktoré poznal a bol si vedomý účinkov vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Povinný tým, že nepodal opravný prostriedok nevyužil svoju obranu proti uplatnenému nároku, ktorú sa snaží využiť v tomto exekučnom konaní. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Sme toho názoru, že povinný nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu či právneho posúdenia možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Vzhľadom na to, že povinný neuhradil celú vymáhanú pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnene. Máme za to, že povinný sa mal určitými uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostal nečinný. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Inak povedané, ak povinný s vydaným rozhodnutím (exekučným titulom) nesúhlasil mohol podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok. Nakoľko však povinný túto možnosť nevyužil, rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata). Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018: „exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami, a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu s tým, že obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú.“ Oprávnený len záverom uvádza, že „procesný inštitút“ - zastavenia exekúcie, má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania (na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone) a nie výsledkom zmeškanej procesnej obrany povinného v základnom konaní, a teda pokiaľ povinný chce zmeniť právoplatné

rozhodnutie súdu s ohľadom na údajnú nesprávnu interpretáciu hmotného práva, tak potom musí využiť mimoriadny opravný prostriedok civilného procesného práva. Povinný si vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nesplnil nielen dôkaznú povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia. V návrhu na zastavenie exekúcie možno namietat len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Z vyššie uvedených dôvodov si preto dovoľujeme požiadať súd, aby návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a priznal trovy exekúcie oprávnenému v exekúcii vo výške 158,88 Eur.

5. Podľa § 61k odseku 1 Exekučného poriadku exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

6 Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k odseku 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l odseku 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil.

10. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

11. V danej veci súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 25.01.2024 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 02.02.2024 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne.

12. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

13. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy.

15. Podľa čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien, na výkone súdnictva sa podieľajú aj odborní justiční stážisti, súdni úradníci a zamestnanci súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva (§ 92 ods. 1).

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení zmien, (ďalej len „ZoUK“) tento zákon upravuje príslušnosť súdu, postup súdu a postup strán sporu v upomínacom konaní (ďalej len „konanie“), v ktorom sa rozhodujú spory o peňažných nárokoch uplatnených spôsobom podľa tohto zákona.

18. Podľa § 1 ods. 2 ZoUK konanie podľa tohto zákona je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku.

19. Podľa § 2 ZoUK na konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

20. Podľa § 3 ods. 5 písm. b) ZoUK návrh nie je prípustný, ak sa uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok.

21. Podľa § 12 ods. 3 ZoUK súd posudzuje vecné odôvodnenie odporu miernejšie, ak je žalovaný spotrebiteľom.

22. Podľa § 8 ods. 1 ZoUK, ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

23. Podľa § 15 ods. 1 ZoUK ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.

24. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitným predpisom vykonáva úkony súdu, koná a rozhoduje súdny úradník.

25. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení zmien, súdnymi úradníkmi sú vyšší súdni úradníci.

26. Podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o súdnych úradníkoch v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v upomínacom konaní.

27. Podľa § 3 ods. 5 zákona o súdnych úradníkoch podľa § 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení zmien, vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu.

28. Povinný podporne poukazuje na závery Súdneho dvora Európskej únie vyjadrené v rozsudkoch C-448/17, C-618/10, C-168/05 a C-243/08, ktoré pojednávajú o otázke výkladu Smernice 93/13/EHS o zabezpečení zvýšenej ochrany spotrebiteľa spôsobom, keď súdy v jednotlivých členských štátoch Európskej únie postupujú tak, aby boli ex offo preskúmané nekalé zmluvné podmienky. Zároveň zdôrazňuje aplikovateľnosť nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 324/2021, v ktorom sa konštatuje, že „pre súdny dvor nie je rozhodujúcou okolnosťou, spôsobilou zvrátiť záver o nenaplnení cieľov smernice 93/13/EHS, či spotrebiteľ možnosť podať odpor využil alebo nevyužil, keďže právna úprava Slovenskej republiky vyvoláva nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ odpor nepodá“. Povinný poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 2Cdo/122/2020, cit. „Uvedené zohľadňuje aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí vo veci týkajúcej sa spotrebiteľa, ktorý žiadal vydať bezdôvodné obohatenie rovnako až po skončení exekučného konania vedeného na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu vyslovil, že spotrebiteľ je oprávnený domáhať sa preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok, resp. spôsobilosti exekučného titulu v ktoromkoľvek konaní. Pričom mu musí byť poskytnutá súdna ochrana v podobe preskúmania týchto podmienok. Vzhľadom na to, že neexistuje právna úprava, ktorá by obmedzovala resp. ohraničovala, kedy sa žalobca môže domáhať preskúmania exekučného titulu, súd je povinný k tomuto preskúmaniu pristúpiť ex offo, a to aj v prípade, že sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, bez ohľadu na to, v ktorom štádiu konania sa tejto ochrany domáha.“

29. Exekučný súd bol oboznámený so zjednocujúcim stanoviskom Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.6.2022 po jeho vydaní, a rešpektovanie predmetného zjednocujúceho stanoviska sa stalo aj súčasťou pokynov Exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica.

30. K námietke povinného, že Okresný súd Banská Bystrica nemal v rámci upomínacieho konania vydať platobný rozkaz (vydaný vyšším súdnym úradníkom) z dôvodu, že riadne neskúmal, či spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná a preto nie je platobný rozkaz materiálne vykonateľným exekučným titulom, keďže vyšší súdny úradník postupoval bez ex offo súdnej kontroly spotrebiteľskej zmluvy, exekučný súd uvádza nasledovné. Súdnicstvo v Slovenskej republike vykonávajú nezávislé a nestranné súdy. Z ustanovení čl. 144 ods. 1 a čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že súdnicstvo vykonávajú sudcovia, pričom iné osoby sa na výkone súdnicstva môžu podieľať len v prípadoch stanovených zákonom. Účelom čl. 142 je zabezpečiť oprávneným osobám kvalifikované rozhodnutie o ich právnom postavení. Veta druhá odseku 2 tohto článku inštruuje zákonodarcu k tomu, aby sám zákonom určil, v ktorých veciach a akým spôsobom môže namiesto sudcu rozhodovať zamestnanec súdu. Vyšší súdny úradník predstavuje osobu vykonávajúcu úkony súdu, ktoré jej zveril zákon a rozhodujúcu právomoc v prípadoch stanovených zákonom. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že vo veciach patriacich do právomoci súdov v zásade rozhoduje sudca a zamestnanec poverený súdom je oprávnený rozhodovať iba v tých veciach, ktoré sú mu na rozhodnutie zverené osobitným predpisom. Osobitným predpisom je zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, ktorý v § 5 stanovuje taxatívny okruh konaní a právnych vecí, v ktorých vyšší súdny úradník môže na základe poverenia sudcu konať a rozhodovať. Oprávnený sa v predmetnom exekučnom konaní návrhom na vykonanie exekúcie domáha od povinného vymoženiu pohľadávky na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného v upomínacom konaní, ktoré predstavuje alternatívny spôsob uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. Ak sa žalobca od žalovaného v upomínacom konaní domáha vymoženiu peňažného plnenia, súd môže za splnenia zákonných podmienok o uplatnenom nároku rozhodnúť v tzv. skrátenom konaní. Ide o zjednodušený spôsob konania, ktoré sa uskutočňuje bez nariadenia pojednávania a ktoré umožňuje súdu rýchlo a efektívne rozhodnúť o peňažnom nároku žalobcu na základe jeho tvrdení za predpokladu, že súd nemá o nich pochybnosti a to bez vypočutia

žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že konanie sa uskutočňuje v neprítomnosti žalovaného, pričom rozhodnutie v ňom vydané ukladá povinnosť žalovanému v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť uplatnenú pohľadávku alebo jej časť a nahradiť trovy konania. Ak žalovaný s povinnosťou nesúhlasí, môže proti platobnému rozkazu podať odpor v rovnakej lehote, v opačnom prípade platobný rozkaz nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť. Zároveň je v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní potrebné poukázať aj na povinnosť súdu posúdiť, či spotrebiteľská zmluva, resp. iné zmluvné dokumenty, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ktorých prípadná existencia by mala vplyv na uplatňovaný nárok, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 písm. b) ZoUK takýto návrh považovaný za neprípustný. Zákon o upomínacom konaní zároveň ustanovuje povinnosť súdu postupovať miernejšie, pokiaľ ide o posúdenie vecného odôvodnenia odporu podaného spotrebiteľom (§ 12 ods. 3 ZoUK), na ktorého podanie má žalovaný právo v prípade, ak sa domnieva, že sú tu skutočnosti, pre ktoré by platobný rozkaz nemal byť vydaný, predmetné ustanovenie bolo doplnené novelou Zákona o upomínacom konaní č. 211/2021 Z. z. účinnou od 1. júla 2021. Ak je však žalovaný pasívny a opravný prostriedok proti platobnému rozkazu nepodá, rozhodnutie súdu sa stáva právoplatným a nadobudnutím jeho vykonateľnosti sa stáva spôsobilým exekučným titulom.

31. Pokiaľ povinný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 z 20.09.2018 a v jeho intenciách uvádza, že je zrejmé, že pri štádiu vydávania platobného rozkazu, ktorý má byť exekučným titulom v tejto exekučnej veci nedošlo k preskúmaniu zmluvných podmienok, čo je spôsobené absenciou rozhodovania sudcu, ktorý by riadne preskúmal zmluvný vzťah a ochránil by jeho ako spotrebiteľa pred nárokmi z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. nedôvodnými nárokmi žalobcu, pričom týmito nedostatkami sa stal exekučný titul nespôsobilým a nedostatky, ktoré namieta, sú spôsobené nesplnením si povinností súdu v upomínacom, resp. v exekučnom konaní, ktoré má súd dodržať bez ohľadu na to, či povinný ako žalovaný podal alebo nepodal odpor proti platobnému rozkazu, exekučný súd poukazuje na tú skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 písm. b) Zákona o upomínacom konaní priamo pod podmienkou neprípustnosti návrhu na vydanie platobného rozkazu ukladá povinnosť súdu v upomínacom konaní posúdiť obsah spotrebiteľskej zmluvy, a to vo vzťahu k existencii neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mohli mať vplyv na uplatňovaný nárok, ktorého sa žalobca domáha na podklade takejto spotrebiteľskej zmluvy. Zákon o upomínacom konaní v prípade, ak sa návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi a teda aj v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo, zároveň ustanovuje povinnosť súdu vyzvať žalobcu, aby v zákonnej lehote uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu len v tej časti, ktorej sa rozpor netýka. Nemôže byť preto sporné, že zákon nielenže zveruje právomoc súdu, ktorý koná a rozhoduje o žalobcovom peňažnom nároku v rámci upomínacieho konania na základe poverenia sudcu vyššiemu súdnemu úradníkovi, ale zároveň mu ukladá povinnosť posúdiť uplatnený nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a to s prihliadnutím na existenciu, resp. neexistenciu v nej obsiahnutých neprijateľných zmluvných podmienok, pričom od 1.7.2021 posudzuje odpor podaný spotrebiteľom miernejšie, t. j. ide o zákonom stanovenú výnimku - vyšší súdny úradník nekladie také nároky na vecnú stránku odôvodnenia odporu ako v iných prípadoch.

32. Exekučné konanie je vedené na základe platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým súd zaviazal žalovaného v tom to konaní povinného na nasledovné:

„ I. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi : istina 7 003,43 Eur , úrok 1 076,29 Eur, úrok z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 6 896,87 Eur od 13.10.2023 do zaplataenia alebo v tej istej lehote podať odpor.

II. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 1 109,50 Eur a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Pre úplnosť je potrebné dodať, že povinný existenciu neprijateľných zmluvných podmienok mal možnosť namietať v základnom konaní využitím práva podať odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého mohol namietať aj všeobecnú skutočnosť, že žalobca (oprávnený v tomto konaní) sa domáha svojho nároku, ktorého predmetom je aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak toto právo nevyužil aj napriek tomu, že o možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu bol riadne poučený.

33. Exekučný súd vzhľadom na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022 a so zreteľom na dispozíciu právnej normy § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku k tvrdeniam povinného o neprijateľných zmluvných podmienkach zdôrazňuje predovšetkým tú skutočnosť, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie

zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Inak povedané dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodíť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že platobný rozkaz nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, keďže vyšší súdny úradník, ktorý ho vydal, riadne nepreskúmal exekučný titul, pričom v tejto súvislosti poukazujú na rozpor s princípmi formulovanými v judikátoch Súdneho dvora EÚ označených vyššie vo väzbe na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS.

34. Súd konštatuje, že z návrhu povinného na zastavenie exekúcie možno potom usúdiť, že navrhuje exekúciu zastaviť z dôvodu, že v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný vyšším súdnym úradníkom, ktorý nemá postavenie sudcu, nebola podrobená prieskumu povaha zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a teda, že spotrebiteľská zmluva nebola posúdená z hľadiska jej obsahu a prítomnosti v nej uvedených neprijateľných zmluvných podmienok. Povinný však tieto skutočnosti uvádza len vo všeobecnej rovine a žiadnym spôsobom konkrétne nepoukázal na jednotlivé zmluvné podmienky, ktoré by za neprijateľné bolo možné považovať. Povinný v návrhu len uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Exekučný súd v tejto súvislosti uvádza, že povinný sa v tomto prípade rovnako obmedzil len na všeobecné tvrdenia. Povinný uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak vôbec túto neprijateľnú zmluvnú podmienku nešpecifikoval. Následne v návrhu len poukázal na vyššie uvedenú judikatúru Súdneho dvora EÚ, avšak bez akejkoľvek nadväznosti na spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, a na podklade ktorého sa oprávnený v tomto konaní domáha vymoženia svojho nároku, ktorý mu bol predmetným exekučným titulom priznaný. Takéto všeobecné námietky, bez skutkovej a právnej argumentácie, keďže povinný neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a aký tieto mali vplyv na vymáhaný nárok v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, nemožno považovať za relevantné v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Takéto všeobecné tvrdenia totiž nepostačujú na to, aby exekučný súd mohol na ich podklade exekúciu zastaviť. Všeobecné a vágne tvrdenia totiž neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nespĺňajú podmienku spôsobilosti byť predmetom dokazovania. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti a teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, pričom jej nesplnenie sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby vo svojich podaniach zrozumiteľne a konkrétne poukázali na tie okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné zamietnuť. V posudzovanej veci bolo preto výlučne na povinnom a jeho zodpovednosti (najmä ak je zastúpený advokátom) uviesť jednotlivé ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy obsahujúce neprijateľné zmluvné podmienky a ich vplyv na vymáhaný nárok. Povinný však v návrhu na zastavenie exekúcie konkrétne nešpecifikoval znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a v návrhu neuviedol, zároveň nevyvetlil a neodôvodnil jej neprijateľnosť, a preto exekučný súd nemohol prijať iný právny záver než ten, že návrh povinných na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

35. Nad rámec exekučný súd uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením povinného, podľa ktorého sa návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pohľadávka oprávneného judikovaná právoplatným a vykonateľným exekučným titulom nepochádza zo žiadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 20.07.2022 Úverovú zmluvu č. 7207091909 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), ktoré obsahujú Sadzobník poplatkov. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 7000.00 Eur zo strany žalobcu žalovanému, tento úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca upriamuje pozornosť, že revolvingový úver je dlhodobý,

opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou (v tomto odseku žalobca zhrnul hospodársku kauzu tzv. otvoreného zmluvného vzťahu). Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 27.09.2023 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 9.5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 13.10.2023 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 17.10.2023 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 21533.06 Eur a žalobcovi uhradil čiastku 15946.00 Eur. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je špecifikovaná žalovaná suma 8079.72 Eur a pozostáva zo s účtu: Istina vo výške 6896.87 Eur, táto suma predstavuje istinu 9.-13. Splátky spolu vo výške 6896.87 Eur. Úrok za hotovostné transakcie vo výške 1069.42 Eur, Úrok za poisťné vo výške 6.87 Eur, Poistenie CPI vo výške 106.56 Eur, „V súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Ak povinný nebol s obsahovými náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy, a dokumentami s ňou súvisiacimi spokojný, tak nič mu nebránilo, aby predmetnú zmluvu neuzavrel.

36. Exekučný súd zo spisu zn. 25Up/1886/2023 taktiež zistil, že žalobca poskytol žalovanému lehotu 7 dní na splnenie povinností s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu.

37. Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní dospel k právnemu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

38. Podľa § 199a ods. 1 EP, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

39. Podľa § 199d ods. 1 EP, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

40. Podľa § 199e EP, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

41. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva, b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu, c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu, d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina, e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina, f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.“

42. Súčasne si oprávnený si v súlade s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku uplatňuje náhradu účelne vynaložených trov konania vo veci a žiada, aby bol povinný zaviazaný na náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného za jeden úkon právnej služby (toto vyjadrenie k Návrhu) vo výške 158,88 Eur vrátane DPH (1 polovičný právny úkon v exekučnom konaní vo výške 118,67 Eur + 1 x režijný paušál 13,73 DPH, pričom súd vychádzal z istiny pohľadávky, ktorá predstavovala sumu 7.003,43 Eur.

43. V zmysle ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, možno povinnému uložiť náhradu účelne vynaložených trov v prípade ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na to, že povinný podala návrh na zastavenie exekúcie a oprávnenému tak vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k tomuto návrhu a súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, súd v súlade s týmto ustanovením priznal oprávnenému náhradu trov konania vo výške vo výške 158,88 Eur (II. výroková veta rozhodnutia) .

44. Vzhľadom na to, že povinný si na náhradu trov exekučného konania neuplatnil, súd o nich nerozhodoval.